

PROJECT 10 27 –TRAINING VAN KLEUTERLEIDSTERS EN WATER PROJECTEN

In deze diaconale column wordt aandacht besteed aan het project van Hans en Gerrie Kasbergen. De informatie is grotendeels afkomstig van de website liefdevoormalawi.blogspot.nl waar Hans en Gerrie een blog bijhouden.

Het project van Hans en Gerrie. Wat is het (ook alweer)?

Voor degenen die het project van Hans en Gerrie nog niet kennen een klein stukje achtergrondinformatie. Hans en Gerrie zijn in 2014 uitgezonden naar Mzuzu in Malawi. Hans werkt hier als projectleider van water- en sanitatie projecten. Gerrie werkt als coach en trainer van onderwijzend personeel. Vanuit de Oude Kerk ondersteunen we de uitzending van Hans en Gerrie.

Tijd voor een feestje: meer wc's!

De Malawiaanse overheid heeft zich ten doel gesteld Malawi 'open defecation free' (ODF) te maken. In normaal Nederlands betekent dit dat ze ervoor willen zorgen dat mensen op de juiste plaatsen hun behoeftes doen. Dit leidt tot minder vervuild water, een lagere besmettingskans en uiteindelijk minder ziekten. Hoe meer mensen dan ook een wc (in de buurt) hebben, hoe beter het is.

Hans schrijft: We pakken de auto alvast in want de volgende morgen gaan we heel vroeg op pad. Echt van alles wordt er ingeladen: waterfilters, een zonnepomp, een touwpomp, etc. Wij zijn namelijk uitgenodigd om onze kraam op te bouwen tijdens een ODF ('open defecation free') viering om te laten zien hoe we op het platteland een 'wc' aanleggen. De viering wordt georganiseerd omdat er inmiddels al in de buurt van duizenden huizen wc's gebouwd zijn en dat is een feestje waard. De minister van Volksgezondheid komt, de Secretaris Generaal van de kerk is er en er nog meer belangrijke mensen. Het is echt een geweldige happening. De kinderen die naar school gaan nemen een snipperdag want waarschijnlijk is de juf of meester er toch niet. Na veel toespraken over hygiëne worden er ook toneelstukjes opgevoerd.

Aan het einde van de dag laden we de auto weer in. Hierbij worden we geholpen door joelende kinderen die altijd nieuwsgierig naar een blanke komen kijken. Want al waren er misschien vandaag wel duizend mensen op de been er waren maar twee mzungu's (witte mannen).

De leraar krijgt les

Veel onderwijzend personeel in Malawi is niet goed opgeleid. Gerrie reist met lespakketten naar diverse plaatsen in de omgeving om de kleuterleidsters te helpen om les te geven. Ook geeft ze advies hoe je een goede school kunt zijn. Dat onderwijs hard nodig is, komt ook naar voren als je praat met Christiaan Los. Samen met een groep jongeren bezocht hij vorig jaar het project van Hans en Gerrie voor een werkvakantie. Hij vertelde dat de kinderen elke dag van hen een puzzelstukje kregen. Na een aantal dagen was de puzzel compleet en kon deze in elkaar gezet gaan worden. Maar.. zowel kinderen als ouders hadden geen idee hoe zo iets moet. Ook Gerrie geeft aan dat er nog veel is in te halen. Als ze bijvoorbeeld docenten een spelletje uitlegt duurt het behoorlijk lang voordat ze door kan gaan met haar les. Ze willen het namelijk zelf eerst nog een aantal keer spelen!

Om deze column af te sluiten nog een stukje van Gerrie wat aangeeft onder welke omstandigheden zij les geeft.

Gerrie schrijft: Ergens in de bush van Malawi kwamen wij, na uren lang rijden over hobbelige zandwegen, aan in het dorpje voor onze cursus. Tussen alle kleine eenvoudige huisjes staat de kerk. De kerk valt wel op. Dit is het enige grote gebouw in het hele dorp en hier wordt ook de cursus gegeven. Gelukkig staan de houten banken in de kerk los op de grond. Deze werden aan de kant geschoven en in het midden maken we een kring. Naast de kerk startte de predikantsvrouw al gauw met eten koken in de tuin van de pastorie. Enkele gemeenteleden komen haar helpen, want het is best

wel druk. 's Avonds verandert de kerk van training ruimte in hotel. Sommige cursisten slapen op een bank, anderen op een groot zeil in de consistorie. Wij als trainers hebben een bevoorrechte positie en hoefden niet op de grond te slapen. Wij slapen in de pastorie in een logeerkamertje. Toen ik 's avonds wilde gaan slapen en de deur van het kamertje open deed, hoorde ik iets bewegen. O, dat zijn ratten, zei de dominee. Die zitten daar, want er staat mais.

Namens de diaconie van de Oude Kerk,

Peter van de Poel